

กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

บทที่ 1 บททั่วไป

มาตรา 1

กฎหมายนี้ตราขึ้นเพื่อป้องกันการค้ามนุษย์และปกป้องสิทธิประโยชน์ของผู้เสียหาย

มาตรา 2

คำนิยามที่ใช้ในกฎหมาย มีดังต่อไปนี้:

การค้ามนุษย์

(1) หมายถึงเจตนาให้ผู้อื่นค้าประเวณี ทำงานที่ได้รับค่าแรงไม่สอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย หรือฝ่าเอาอวัยวะของผู้อื่น ทำการเปิดรับสมัคร ซ้อชาย จับเป็นทาส ขนส่ง ส่งมอบ รับ ซ่อนเร้น อำพราง เป็นนายหน้า ให้ที่พักพิงแก่คนต่างชาติ โดยอาศัยการบังคับ ชูเชี้ย ช่มชู้ กักขัง ติดตาม มอมยา สะกดจิต ฉ้อโกง จงใจปกปิดข้อมูลสำคัญ สัญญาที่ไม่เหมาะสม ยึดเอกสารสำคัญ ฉวยโอกาสจากการที่ผู้อื่นตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถหรือไม่รู้หรือยากที่จะขอความช่วยเหลือ หรือด้วยวิธีการอื่นใดที่ขัดต่อเจตจำนงของผู้เสียหาย หรือใช้วิธีการดังกล่าวข้างต้นเพื่อต้องการให้ทำการค้าประเวณี ทำงานที่ได้รับค่าจ้าง ไม่สอดคล้องกับหน้าที่งานที่ได้รับมอบหมาย หรือฝ่าเพื่อเอาอวัยวะของผู้เสียหาย

(2) หมายถึงเจตนาให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงานด้านการค้าประเวณี ทำงานที่ได้รับค่าตอบแทน ไม่สอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมายหรือฝ่าเอาอวัยวะของผู้อื่น โดยการรับสมัคร ซ้อชาย จับเป็นทาส ขนส่ง ส่งมอบ รับ ซ่อนเร้น อำพราง เป็นนายหน้า ให้ที่พักพิงแก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี หรือให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีทำการค้าประเวณี แรงงานที่ได้รับค่าจ้างไม่สอดคล้องกับหน้าที่การงาน หรือฝ่าเอาอวัยวะของผู้เสียหาย

2. ความผิดฐานค้ามนุษย์: หมายถึงการกระทำการค้ามนุษย์ที่ละเมิดกฎหมายนี้ กฎหมายอาญา กฎหมายมาตรฐานแรงงาน หรือกฎหมายป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและเยาวชนหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. สัญญาที่ไม่เหมาะสม: หมายถึงการใช้สัญญาที่ไม่ชัดเจนหรือการจ่ายหนี้ที่ไม่สมเหตุสมผลเพื่อทำให้คนตกอยู่ในพันธนาการหนี้สิน ด้วยการให้ผู้เสียหายทำการค้าประเวณี การแสวงหาประโยชน์จากแรงงานหรือฝ่าเอาอวัยวะของผู้เสียหาย เพื่อขอใช้การทำตามสัญญาหรือรับประกันการชำระหนี้

มาตรา 3

หน่วยงานที่มีอำนาจที่อ้างถึงกฎหมายนี้: กระทรวงมหาดไทยภายใต้สังกัดรัฐบาลกลาง ที่ว่าการเทศบาล นครภายใต้สังกัดเทศบาลนคร ที่ว่าการเทศบาลเขต (เมือง) ภายใต้สังกัดเทศบาลเขต (เมือง)

หน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลางจะทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. การวิจัย การวางแผน การตรากฎหมาย การส่งเสริมและการบังคับใช้นโยบาย กฎระเบียบและโครงการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
2. การประสานงานและการกำกับดูแลของที่ว่าการเทศบาลนคร ที่ว่าการเทศบาลเขต (เมือง) ในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
3. การวางแผนการ ส่งเสริม การกำกับดูแลและการดำเนินการสำหรับการสอบสวนคดีค้ามนุษย์และการส่งต่อคดีอาญา การตัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
4. การปกป้องสิทธิมนุษยชน การคุ้มครองและพักพิง การรวมและการจัดสรรทรัพยากร การส่งเสริม การกำกับดูแล และการดำเนินการเกี่ยวกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ไม่มีวีซ่าพำนักหรือวีซ่าถิ่นพำนักที่

ถูกต้อง ที่อนุญาตให้ทำงานในไต้หวันได้ (ต่อไปนี้จะเรียกว่าใบอนุญาตทำงาน)

5. การวางแผน การส่งเสริม การกำกับดูแลและการดำเนินการเกี่ยวกับการโฆษณา การป้องกันการปราบปรามการค้ามนุษย์ และการฝึกอบรมผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
6. การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านการป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์ที่ส่งเสริมโดยรัฐบาลท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ
7. การรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลคดีการค้ามนุษย์
8. การประสานงาน การแลกเปลี่ยนและการร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันการปราบปรามการค้ามนุษย์
9. การวางแผน การกำกับดูแลและดำเนินการป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์ระดับชาติอื่น ๆ

มาตรา 4

ที่ว่าการเทศบาลนคร ที่ว่าการเทศบาลเขต (เมือง) จะต้องจัดการประชุมติดต่อกับประธานงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เป็นประจำ กำหนดหน่วยงานหรือหน่วยที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อบูรณาการหน่วยงานและกำลังคนที่เกี่ยวข้องกับกิจการตำรวจ กิจการสาธารณสุข กิจการสังคม กิจการแรงงานและการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และประสานหน่วยเฉพาะกิจหรือศูนย์บริการสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของกระทรวงมหาดไทย เพื่อปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ในกรณีจำเป็นสามารถที่จะขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานตุลาการได้:

1. การดำเนินการตามนโยบาย การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กฎระเบียบและโครงการที่รัฐบาลกลางนำมาใช้และการบูรณาการทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง
2. การสอบสวนคดีค้ามนุษย์ การส่งต่อคดีอาญา การคัดแยกและการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
3. การตรวจคัดกรองโรคติดเชื้อที่กำหนด การรักษาพยาบาล การประเมินการบาดเจ็บและการรวบรวมหลักฐาน การให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา และการบำบัดทางจิตของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
4. การปกป้องสิทธิ การคุ้มครองและพักพิงของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ไต้หวันที่เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไต้หวัน การกำกับดูแล ให้คำปรึกษาขององค์กรที่ให้การคุ้มครองและพักพิง
5. การวางแผนและการดำเนินการเกี่ยวกับการจ้างงาน การส่งเสริมและคุ้มครองการจ้างงานสิทธิแรงงานความปลอดภัยในสถานที่ทำงานและสิทธิอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
6. การรวบรวมข้อมูลคดีค้ามนุษย์
7. ดำเนินการตามหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการปราบปรามการค้ามนุษย์

มาตรา 5

บทบัญญัติของกฎหมายนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้รับผิดชอบของหน่วยงานแต่ละวัตถุประสงค์ของรัฐบาลกลาง จะต้องได้รับการจัดการโดยหน่วยงานแต่ละวัตถุประสงค์ของรัฐบาลกลาง โดยอำนาจและความรับผิดชอบแบ่งออกเป็นดังนี้:

1. หน่วยงานที่มีอำนาจตุลาการ: การวางแผน การส่งเสริมและการกำกับดูแล กระบวนการทางกฎหมายในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การสอบสวนและดำเนินคดีการค้ามนุษย์
2. หน่วยงานที่มีอำนาจด้านสาธารณสุข: การวางแผน การส่งเสริมและการกำกับดูแล การคัดกรองโรคติดเชื้อ การรักษาพยาบาล การประเมิน ตรวจอาการบาดเจ็บและการรวบรวมหลักฐาน การให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาและการบำบัดทางจิตของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
3. หน่วยงานที่มีอำนาจด้านแรงงาน: การวางแผนและการแก้ไขนโยบาย กฎระเบียบและโครงการ

สำหรับการให้บริการด้านการจ้างงาน การส่งเสริมและคุ้มครองการจ้างงาน การปกป้องสิทธิแรงงาน สุขภาพและความปลอดภัยในสถานที่ทำงานของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การวางแผน การส่งเสริม การกำกับดูแลและการคุ้มครองและพักพิง และการออกใบอนุญาตทำงานสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่มีใบอนุญาตทำงานที่ถูกต้อง

4. หน่วยงานที่มีอำนาจในการตรวจตราป้องกันชายฝั่ง: และการสืบสวนคดีการค้ามนุษย์และการส่งต่อคดีอาญา คัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การวางแผน การส่งเสริม การกำกับดูแลความปลอดภัยส่วนบุคคลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

5. หน่วยงานที่มีอำนาจในกิจการของประเทศจีน: การประสานงาน การติดต่อและการกำกับดูแลคดีค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับโซนพื้นที่ในประเทศจีน ช่องกงหรือมาเก๊าและกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. หน่วยงานที่มีอำนาจด้านการต่างประเทศ: การวางแผน การส่งเสริมและการกำกับดูแล การประสานงาน การแบ่งปันข้อมูลระหว่างประเทศ ความร่วมมือทวิภาคีและภาคเอกชนที่เกี่ยวกับคดีการค้ามนุษย์ และการป้องกันการปราบปรามการค้ามนุษย์

7. มาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์อื่น ๆ ที่ได้รับการวางแผนและดำเนินการโดยหน่วยงานตามวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องตามหน้าที่ และอำนาจของหน่วยงานนั้น ๆ

บทที่ 2 การป้องกันและการวินิจฉัยคดีแยก

มาตรา 6

หน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลางจะต้องร่วมกับหน่วยงานตามวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้อง รัฐบาลส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคเอกชน เพื่อดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการปราบปรามการค้ามนุษย์ อาทิเช่นการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ การสอบสวน การให้ความช่วยเหลือ การคุ้มครอง การให้สถานที่พักพิงและการส่งตัวกลับประเทศ และร่วมมือกับหน่วยงานรัฐของนานาชาติหรือองค์กรภาคเอกชนในส่วนต่าง ๆ เพื่อกำจัดคดีการค้ามนุษย์ให้หมดไปอย่างสุดความสามารถ

มาตรา 7

บุคลากรที่ดำเนินการจับกุม การสอบสวน การพิจารณาคดี การคัดแยกผู้เสียหาย การช่วยเหลือการคุ้มครองและการให้ที่พักพิงที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ จะต้องได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 8

หน่วยงานตำรวจจะต้องจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ นักสังคมสงเคราะห์ หรือผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือในการสืบสวนคดีการค้ามนุษย์ และคาดการณ์ว่าความปลอดภัยส่วนบุคคลอาจจะตกอยู่ในอันตรายในระหว่างการสอบสวนและการพิจารณาคดี

มาตรา 9

เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองเจ้าหน้าที่กิจการแรงงาน นักกิจการสังคมบุคลากรทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่กิจการพลเรือน เจ้าหน้าที่ทะเบียนบ้าน บุคลากรทางการศึกษา พนักงานในอุตสาหกรรมนักท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ ตรวจคนเข้าเมืองหรือบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการปราบปรามการค้ามนุษย์ เมื่อพบกรณีต้องสงสัยว่ามีการค้ามนุษย์ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติให้แจ้งหน่วยงานตำรวจในพื้นที่ทันที เมื่อได้รับแจ้งหน่วยงานตำรวจ จะต้องรีบดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองที่เกี่ยวข้อง

ใครก็ตามที่ไม่ได้ระบุไว้ในวรรคก่อนเมื่อทราบถึงกรณีที่น่าสงสัยว่าจะมีการค้ามนุษย์ สามารถแจ้งหน่วยงานตำรวจในพื้นที่ได้

ชื่อ ที่อยู่อาศัยและข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ที่สามารถระบุตัวตนได้ของบุคคลใน 2 วรรคก่อนจะต้องถูกเก็บ

ไว้เป็นความลับ เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา 10

หน่วยงานตำรวจตุลาการและหน่วยงานด้านแรงงานต้องจัดตั้งช่องทางพิเศษหรือสายด่วนโทรศัพท์ สำหรับรายงานการค้ำมนุษย์

มาตรา 11

หน่วยงานตำรวจศาลเมื่อพบหรือได้รับรายงานเกี่ยวกับคดีค้ำมนุษย์ที่น่าสงสัย ควรจะรีบดำเนินการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ทันที

เมื่อพบกรณีต้องสงสัยเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ระหว่างการสอบสวน อัยการจะต้องดำเนินการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ทันที ระหว่างที่ศาลกำลังพิจารณาไต่สวน ผู้ที่ทราบว่าใครตัวผู้เกี่ยวข้องกับ การค้ำมนุษย์ ควรจะรีบส่งสำนวนให้อัยการสอบสวนทันที

ตำรวจและอัยการในกระบวนการยุติธรรม อาจร้องขอความช่วยเหลือตามความจำเป็นจากนักสังคมสงเคราะห์หรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่คัดแยกผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ ผู้เสียหายที่ต้องสงสัยจากการค้ำมนุษย์ อาจร้องขอความช่วยเหลือจากนักสังคมสงเคราะห์หรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องได้เช่นกัน เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการคัดแยกตัวผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ ควรจะแจ้งให้ผู้เสียหายที่ต้องสงสัยจากการค้ำมนุษย์ได้ทราบถึงขั้นตอนการจัดการภายหลังจากนี้และมาตรการป้องกันที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเริ่มการคัดแยก

บทที่ 3 การคุ้มครองผู้เสียหาย

มาตรา 12

เมื่อผู้เสียหายที่ต้องสงสัยจากการค้ำมนุษย์ต้องการรักษาพยาบาล ตำรวจศาลจะแจ้งหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ทันที และพาผู้เสียหายไปยังสถานพยาบาลในพื้นที่เพื่อรับการรักษาและรับการตรวจคัดกรองโรคติดต่อตามที่กำหนด

เมื่อพบว่าผู้เสียหายที่ต้องสงสัยจากการค้ำมนุษย์รายใดปลอดภัยจากโรคติดต่อหลังการตรวจคัดกรอง หน่วยงานตำรวจศาลจะต้องให้การคุ้มครองและพักพิงตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 13

ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ใด ๆ ที่เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไต้หวัน ที่ต้องการคุ้มครองและพักพิงตามที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเทศบาลนครหรือเขต (เมือง) ประเมิน หน่วยงานที่มีอำนาจดังกล่าวจะต้องให้การคุ้มครองและพักพิงตามบทบัญญัติมาตรา 17

มาตรา 14

ผู้เสียหายที่ต้องสงสัยจากการค้ำมนุษย์ ที่เป็นบุคคลไม่มีสัญชาติไต้หวัน ชาวต่างชาติ บุคคลไร้สัญชาติ ผู้มีถิ่นที่อยู่ในพื้นแผ่นดินประเทศจีน ฮองกงหรือมาเก๊า และมีวีซ่าพำนัก (ตั้งถิ่นพำนัก) ที่ถูกต้อง จะได้รับความคุ้มครองและพักพิงตามมาตรา 17 ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ สำหรับผู้ที่ต้องสงสัยที่ไม่มีวีซ่าพำนัก (ตั้งถิ่นพำนัก) ที่ถูกต้องจะถูกควบคุมตัวแยกออกจากผู้ถูกกักขังอื่นที่ฝ่าฝืนระเบียบกฎหมายว่าด้วยการเข้าออกประเทศ และอาจได้รับความช่วยเหลือตามมาตรา 17 ก่อนการคัดแยกจะแล้วเสร็จตามมาตรา 11

มาตรา 15

ผู้เสียหายที่ต้องสงสัยจากการค้ำมนุษย์ที่ใด ๆ ที่ถูกกักขังแยกตามมาตราก่อน ซึ่งเมื่อได้รับการคัดแยกออกมาเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์จะต้องได้รับความคุ้มครองและที่พักพิงตามมาตรา 17 และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการกักขังที่กำหนดไว้ในมาตรา 38 แห่งกฎหมายว่าด้วยการตรวจคนเข้าเมือง และวรรค 2 มาตรา 18 แห่งกฎหมายว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในพื้นที่ไต้หวันและประเทศ

จีน และวรรค 2 มาตรา 14 แห่งกฎหมายว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างฮ่องกงและมาเก๊าฉบับใช้ ผู้เสียหายที่ต้องสงสัยจากการค้ามนุษย์ที่ใด ๆ ที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองและพักพิงตามวรรคก่อน ซึ่งเมื่อ คัดแยกออกมาเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ควรจะได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติมาตรา 17 มาตรา 16

หน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลางควรทำการออกวีซ่าพำนักชั่วคราวที่มีอายุไม่เกิน 6 เดือนให้กับบุคคลที่ ผ่านการคัดแยกจำแนกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และไม่มีใบอนุญาตพำนัก (ตั้งถิ่นพำนัก) ที่ ถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรา 17

หน่วยงานที่มีอำนาจและหน่วยงานที่มีอำนาจด้านแรงงานในทุกระดับจะต้องดำเนินการเองหรือโดยองค์กร ภาคเอกชนที่ได้รับมอบหมายจัดให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และผู้เสียหายที่ต้องสงสัยจากการค้ามนุษย์ ได้รับการคุ้มครองและพักพิง ด้วยการให้ความช่วยเหลือดังต่อไปนี้:

1. การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล
2. ความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่จำเป็น
3. ความช่วยเหลือในการแปลภาษา
4. ความช่วยเหลือทางกฎหมาย
5. คำแนะนำและการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา
6. มาพร้อมกันเพื่อรับการสืบสวน (สอบสวน) ในช่วงที่ติดอยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี
7. ให้ความช่วยเหลือทางการเงินที่จำเป็น
8. ให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ ตามที่จำเป็น

หน่วยงานที่มีอำนาจและหน่วยงานที่มีอำนาจด้านแรงงานทุกระดับ เพื่อเป็นการคุ้มครองและพักพิง สำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และผู้เสียหายที่ต้องสงสัยจากการค้ามนุษย์ จะต้องจัดตั้งหรือกำหนด สถานที่ที่เหมาะสม โดยขั้นตอนในการปกป้องดูแล ขั้นตอนการบริหารและกฎระเบียบอื่น ๆ ที่ต้องปฏิบัติตามจะกำหนดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลางโดยการปรึกษาหารือกับหน่วยงานที่มีอำนาจด้าน แรงงานส่วนกลาง

มาตรา 18

ค่าใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นและการส่งตัวผู้เสียหายกลับประเทศ (พื้นที่) เดิมตามวรรค 1 ของมาตราก่อนควรจะเรียกเก็บจากผู้กระทำ หากผู้กระทำมีหลายคนจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน สำหรับหน่วยงานที่มีอำนาจหรือหน่วยงานที่มีอำนาจด้านแรงงานทุกระดับที่รับผิดชอบในการคุ้มครอง และพักพิงจะต้องสั่งให้ผู้ค้ามนุษย์จะต้องชำระค่าใช้จ่ายตามวรรคก่อนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่ ชำระเงินภายในเวลาที่กำหนดจะถูกส่งบังคับคดีตามกฎหมาย

มาตรา 19

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นบุคคลไม่มีสัญชาติได้หวั่น ชาวต่างชาติ คนไร้สัญชาติ ผู้มีถิ่นพำนักอยู่ใน ประเทศจีน ฮ่องกงหรือมาเก๊า โดยที่ไม่มีวีซ่าพำนัก (ตั้งถิ่นพำนัก) ที่ถูกต้องตามกฎหมาย หลังจากได้รับการ คุ้มครองและพักพิงและได้รับวีซ่าพำนักชั่วคราวแล้ว หากออกจากที่สถานพักพิงโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฝ่าฝืนกฎหมายหรือกฎหมายระเบียบข้อบังคับ ผ่านหน่วยงานที่มีอำนาจหรือหน่วยงานที่มีอำนาจด้าน แรงงานแต่ละระดับพิจารณาแล้วเห็นว่ามีคามผิดขั้นร้ายแรง หน่วยงานผู้มีอำนาจส่วนกลางสามารถที่จะ ทำการเพิกถอนวีซ่าพำนักชั่วคราว กักขังหรือส่งตัวกลับประเทศได้ การส่งตัวกลับประเทศตามวรรคก่อน ควรจะบังคับใช้ก็ต่อเมื่อได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานตุลาการแล้ว

มาตรา 20

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือผู้เสียหายต้องสงสัยจากการค้ามนุษย์ซึ่งเป็นผู้เยาว์หรือเยาวชน เข้าข่ายสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ จะต้องได้รับการคุ้มครองและพักพิงตามมาตราป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและเยาวชนเป็นอันดับแรก สิ่งใดที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าวให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายนี้:

1. หากค้นพบว่าต้องสงสัยในการค้าประเวณี
2. เข้าข่ายสถานการณ์ที่กำหนดไว้ในข้อก่อน หลังศาลพิจารณาคดีแล้วเห็นว่ามีส่วนร่วมในการค้าประเวณีตามมาตราป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและเยาวชน

มาตรา 21

บุคคลใดก็ตามที่ทราบชื่อ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่อาศัยและข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ที่สามารถระบุตัวตนของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เนื่องจากหน้าที่หรือการงานของตน ควรจะเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับ เว้นแต่กฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น

เมื่อหน่วยงานของรัฐมีการเปิดเผยเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีค้ามนุษย์ ห้ามเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามวรรคก่อน

มาตรา 22

สื่อโฆษณา สิ่งตีพิมพ์ การออกวิทยุ โทรทัศน์ ข้อความอิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ตหรือสื่ออื่น ๆ ห้ามมีการรายงานหรือบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับชื่อหรือข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ที่สามารถระบุตัวตนของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อย่างไรก็ตาม ยกเว้นกรณีที่มีสถานการณ์ข้อใดข้อหนึ่งดังข้างล่างต่อไปนี้:

1. ได้รับอนุญาตจากผู้เสียหายที่มีความสามารถตามกฎหมาย
2. หน่วยงานสืบสวนอาชญากรรมเห็นว่ามีความจำเป็นตามกฎหมาย

ข้อกำหนดในวรรคก่อน กรณีที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กและเยาวชน ให้ยกเว้นบังคับใช้

มาตรา 23

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ให้การเป็นพยานต่อหน้าพนักงานอัยการในการสืบสวน ชี้แจงหลักฐานการก่ออาชญากรรมหรือข้อเท็จจริงที่ได้พบเห็นและได้ยิน และได้มีการสอบสวนและตรวจสอบไขว้กันตามกฎหมาย นอกจากความคุ้มครองตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของกฎหมายนี้แล้ว ผู้ไม่เข้าข่ายได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายคุ้มครองพยาน อนุโลมให้ใช้มาตรา 4 ถึง 14 และมาตรา 20 และมาตรา 21 แห่งกฎหมายคุ้มครองพยาน

ผู้รายงาน ผู้แจ้ง ผู้กล่าวหาหรือผู้เสียหายในคดีค้ามนุษย์ ซึ่งอัยการหรือผู้พิพากษาเห็นว่าจำเป็นต้องได้รับการคุ้มครอง อนุโลมการใช้ข้อบัญญัติในกฎหมายคุ้มครองพยานมาตรา 4 ถึง 14, วรรค 2 ของมาตรา 15 มาตรา 20 และ 21

มาตรา 24

ตัวแทนทางกฎหมาย คู่สมรส ญาติทางสายโลหิตหรือญาติทางสายโลหิตภายในระดับ 3 ของเครือญาติ ผู้ปกครอง สมาชิกในครอบครัว แพทย์ จิตแพทย์ ที่ปรึกษาหรือนักสังคมสงเคราะห์ จะต้องติดตามสังเกตการณ์ในเวลาที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการสอบสวนหรือตรวจสอบไขว้กัน ในระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณาคดี พร้อมเสนอความคิดเห็น ระหว่างการสอบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจศาล ก็สามารถใช้อำนาจได้เช่นกัน

บทบัญญัติในวรรคก่อน จะไม่บังคับใช้หากบุคคลที่จะติดตามเป็นผู้ต้องสงสัยหรือจำเลยในคดีค้ามนุษย์

มาตรา 25

การซักถาม การตรวจสอบ ไขว้หรือการเผชิญหน้าของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในระหว่างการสืบสวน หรือการพิจารณาคดี สามารถที่จะดำเนินการนอกศาลได้เมื่อมีการร้องขอหรือโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ หรืออาจดำเนินการโดยใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีทางเสียงและวิดีโอหรือวิธีการอื่นที่เหมาะสมเพื่อให้ ผู้เสียหายแยกออกจากจำเลย

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่อยู่นอกประเทศ สามารถที่จะซักถาม ตรวจสอบ ไขว้ผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี ทางเสียง วิดีโอในสถานทูตหรือสำนักงานตัวแทนได้ทุกวัน

มาตรา 26

ตำรวจศาล อัยการและศาลในระหว่างการตรวจสอบ การสอบสวนและการพิจารณาคดีจะต้องให้ ความสำคัญกับความปลอดภัยส่วนบุคคลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และหากจำเป็นจะต้องแยก ผู้เสียหายออกจากผู้ต้องสงสัยหรือจำเลยในคดีอาญาอื่น ๆ

มาตรา 27

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีสถานการณ์ใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้จากคำแถลงในระหว่างการสอบสวนของ อัยการ เจ้าหน้าที่ตำรวจศาลหรือตำรวจศาล หลังพิสูจน์แล้วเข้าข่ายน่าเชื่อถือภายใต้สถานการณ์พิเศษ และการพิสูจน์ข้อเท็จจริงอาชญากรรมพึงจะมี และผู้เสียหายเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็น หลักฐาน:

1. ผู้เสียหายไม่สามารถให้การแถลงได้เนื่องจากได้รับผลกระทบทางร่างกายและจิตใจ
2. เนื่องจากความกดดันทางร่างกายและจิตใจในการพิจารณาคดีส่งผลให้ผู้เสียหายไม่สามารถให้การ แถลงได้อย่างสมบูรณ์หรือปฏิเสธที่จะแถลงเมื่อถูกสอบสวนหรือถูกตรวจสอบ
3. ไม่สามารถเรียกผู้เสียหายได้หรือไม่ปรากฏตัวหลังจากถูกเรียกตัวเนื่องจากไม่ทราบที่อยู่ หรือไม่ได้อยู่ใน ไต้หวัน

มาตรา 28

หน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลางอาจขยายเวลาวีซ่าพำนัก (ตั้งถิ่นพำนัก) ชั่วคราวระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นบุคคลไม่มีสัญชาติ ไต้หวัน ชาวต่างชาติ บุคคลไร้สัญชาติ ผู้มีพื่นพอยู่ใน ประเทศจีน ฮองกงหรือมาเก๊า โดยที่ไม่มีวีซ่าพำนัก (ตั้งถิ่นพำนัก) ที่ถูกต้องตามกฎหมาย หน่วยงานที่มี อำนาจส่วนกลางอาจขยายเวลาวีซ่าพำนักท่องเที่ยว (ตั้งถิ่นพำนัก) ชั่วคราว ตามสถานการณ์ของการ สืบสวนสอบสวนหรือผลการพิจารณาคดี

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามวรรคก่อนที่มีวีซ่าพำนัก (ตั้งถิ่นพำนัก) ที่ถูกต้อง หน่วยงานที่มีอำนาจ ส่วนกลางอาจขยายเวลาวีซ่าพำนักพำนัก (ตั้งถิ่นพำนัก) ตามผลการสืบสวนสอบสวนหรือผลการพิจารณาคดี หากความปลอดภัยส่วนบุคคลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจถูกคุกคามหลังจากส่งตัวกลับประเทศ (พื้นเพ) เดิม เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี หน่วยงานที่มีอำนาจ ส่วนกลางอาจอนุญาตให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ดังกล่าวพำนักหรือตั้งถิ่นพำนักใน ไต้หวันเป็นกรณี พิเศษ กรณีที่ผู้เสียหายมีถิ่นพำนักอาศัยใน ไต้หวันตามกฎหมายอย่างต่อเนื่องใน ไต้หวันเป็นระยะเวลา 5 ปี และแต่ละปีพำนักอาศัยอยู่ใน ไต้หวันเกิน 270 วันขึ้นไป ผู้เสียหายอาจยื่นคำขอพำนักอาศัยถาวรอยู่ใน ไต้หวันได้เป็นกรณีพิเศษ โดยการปฏิบัติตามขั้นตอน เอกสารที่จำเป็น เงื่อนไขคุณสมบัติ ประเภทของ ใบอนุญาต การเพิกถอนและการยกเลิกใบอนุญาตดังกล่าวจะกำหนดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลาง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามวรรค 1 และ 2 สามารถยื่นขอใบอนุญาตทำงานได้ที่หน่วยงานกลางด้าน แรงงานโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับของกฎหมายการจ้างงานและมาตรา 11 แห่งกฎหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในพื้นที่ไต้หวันและประเทศจีน ระยะเวลาใบอนุญาตทำงาน ห้ามมากกว่า

ระยะเวลาที่อนุญาตให้พำนัก (ตั้งถิ่นพำนัก)

การขอใบอนุญาต การเพิกถอนหรือการยกเลิกใบอนุญาต การควบคุมและข้อบังคับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามวรรคก่อน หน่วยงานที่มีอำนาจด้านแรงงานส่วนกลางจะเป็นผู้กำหนดพิจารณาตัดสินเอง

มาตรา 29

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ละเมิดบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือข้อบังคับทางปกครองอันเป็นผลมาจากการถูกค้ามนุษย์ อาจได้รับการลดโทษหรือยกโทษ

มาตรา 30

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ใด ๆ เป็นบุคคลไม่มีสัญชาติได้หวั่น ชาวต่างชาติ คนไร้สัญชาติ ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศจีน ฮองกงหรือมาเก๊าจะถูกส่งตัวกลับประเทศ (พื้นเพ) เดิมโดยเร็วที่สุด หากหน่วยงานตุลาการเห็นตรงกันว่าไม่มีความจำเป็นในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีอีกต่อไป และหน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลางจะประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือองค์กรภาคเอกชนเพื่อติดต่อหน่วยงานรัฐบาลของประเทศ (พื้นเพ) เดิมของผู้เสียหายหรือสถานทูตหรือองค์กรที่ได้รับอนุญาต องค์กรภาคเอกชนหรือครอบครัวของผู้เสียหาย

บทที่ 4 บทกำหนดโทษ

มาตรา 31

ผู้ที่เจตนาแสวงหาผลประโยชน์ โดยใช้สัญญาหนี้ที่ไม่เหมาะสมหรือฉวยโอกาสจากการที่ผู้อื่นตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถหรือไม่รู้หรือยากที่จะขอความช่วยเหลือของบุคคลอื่น เพื่อบังคับให้ทำงานด้านการค้าประเวณี จุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหาผลกำไรอันมิชอบ จะต้องระวางโทษจำคุก 6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 5 ปี และทั้งจำทั้งปรับโดยการปรับไม่เกิน 3 ล้านดอลลาร์ได้หวั่น

ความพยายามที่จะก่ออาชญากรรมดังกล่าวก่อนถือว่ามีโทษ

มาตรา 32

ผู้ที่เจตนาแสวงหาผลประโยชน์ โดยการบังคับ ชูเชี่ยว ช่มชู้ กักขัง จับมอง ยาเสพติด หน่อโกง การสะกดจิตหรือวิธีการอื่นใดที่เป็นการฝืนเจตจำนงของผู้อื่น เพื่อให้ทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนไม่เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี และอาจปรับไม่เกิน 5 ล้านดอลลาร์ได้หวั่น

ผู้ที่เจตนาแสวงหาผลประโยชน์ โดยใช้สัญญาหนี้ที่ไม่เหมาะสมหรือฉวยโอกาสจากการที่ผู้อื่นตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถหรือไม่รู้หรือยากที่จะขอความช่วยเหลือของผู้อื่น เพื่อให้ทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนไม่เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเห็นได้ชัด จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และทั้งจำทั้งปรับโดยการปรับเป็นเงินไม่เกิน 1 ล้านดอลลาร์ได้หวั่น

ความพยายามที่จะก่ออาชญากรรมดังกล่าว 2 วรรคก่อนถือว่ามีโทษ

มาตรา 33

ผู้ที่เจตนาแสวงหาผลประโยชน์ โดยการรับสมัคร ขนส่ง ส่งมอบ รับ เก็บ ซ่อนเร้น อำพราง เป็นนายหน้าหรือรองรับบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เพื่อให้ทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนไม่เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเห็นได้ชัด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี และให้ปรับไม่เกิน 5 ล้านดอลลาร์ได้หวั่น

ความพยายามที่จะก่ออาชญากรรมดังกล่าว 2 วรรคก่อนถือว่ามีโทษ

มาตรา 34

ผู้ที่เจตนาแสวงหาผลประโยชน์ โดยการบังคับ ชูเชี่ยว ช่มชู้ กักขังติดตาม ยาเสพติด หน่อโกง การสะกดจิตหรือวิธีการอื่นใดที่เป็นการฝืนเจตจำนงของผู้อื่น เพื่อฝ่าเอาวัยขบถของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก 7 ปีขึ้นไป และให้ปรับไม่เกิน 7 ล้านดอลลาร์ได้หวั่น

ผู้ที่เจตนาแสวงหาผลประโยชน์ โดยใช้สัญญาหนี้ที่ไม่เหมาะสมหรือฉวยโอกาสจากการที่ผู้อื่นตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถหรือไม่รู้หรือยากที่จะขอความช่วยเหลือของผู้อื่น เพื่อฝ่าเอาอวัยวะของผู้อื่น จะต้องระวางโทษจำคุก 5 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 12 ปี และให้ปรับไม่เกิน 5 ล้านบาทต่อลารได้หัวน

ผู้ที่เจตนาแสวงหาผลประโยชน์ โดยการรับสมัคร ขนส่ง ส่งมอบ รับ เก็บ ซอนเร้น อำพราง เป็นนายหน้า หรือรองรับบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เพื่อฝ่าเอาอวัยวะของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก 7 ปีขึ้นไป และให้ปรับไม่เกิน 7 ล้านบาทต่อลารได้หัวน

ความพยายามที่จะก่ออาชญากรรมดัง 3 วรคก่อนถือว่ามีโทษ

มาตรา 35

ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ทางทรัพย์สินที่ได้มาจากการค้ำมนุษย์ จะถูกยึดโดยไม่คำนึงถึงผู้ค้ำมนุษย์เป็นเจ้าของหรือไม่ ยกเว้นส่วนที่จะคืนให้แก่ผู้เสียหาย กรณีที่ไม่สามารถยึดทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วนได้ จะตามบังคับให้ชำระด้วยมูลค่าตามยอดเงินหรือชดเชยด้วยทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด

เพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษามูลค่าเต็มของทรัพย์สินที่ถูกยึดหรือผลประโยชน์ทางทรัพย์สินตามวรรคก่อน กรณีที่จำเป็น ให้ยึดทรัพย์สินผู้ค้ำมนุษย์ตามที่เห็นสมควร

ให้กระทรวงยุติธรรมโอนเงินสดที่ยึดได้หรือเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ถูกยึดตามวรรค 1 ไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลาง เพื่อเป็นสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

วิธีในการโอนเงินสดที่ยึดได้และรายได้จากการขายทรัพย์สินที่ถูกยึดตามวรรคก่อนและการจ่ายสินไหมทดแทนให้กับผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ ให้หน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลางพร้อมกับกระทรวงยุติธรรมกำหนด

มาตรา 36

ข้าราชการใดที่ปกปิดอาชญากรรมการค้ำมนุษย์ ต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นอีกครึ่งหนึ่งตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 37

ผู้กระทำความผิดในอาชญากรรมการค้ำมนุษย์ที่มอบตัวด้วยตนเองหรือรับสารภาพในระหว่างการสอบสวน นอกจากนี่ยังให้ข้อมูลที่นำไปสู่การค้นพบ และจับกุมผู้กระทำความผิดหรือผู้สมรู้ร่วมคิดรายอื่น จะได้รับการลดโทษหรือพ้นจากความผิดนั้น

มาตรา 38

ผู้ใดก็ตามที่ละเมิดมาตรา 22 จะถูกปรับตั้งแต่ 60,000-600,000 ดอลลาร์ได้หัวน และสิ่งของที่ระบุไว้ในมาตราดังกล่าวสามารถยึดหรือดำเนินการอื่น ๆ ตามความจำเป็นโดยหน่วยงานที่มีอำนาจในแต่ละวัตถุประสงค์ กรณีที่ครบกำหนดการแล้วไม่ทำการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด สามารถลงโทษตามจำนวนครั้งที่ไม่ทำการแก้ไข อย่างไรก็ตาม ให้ยกเว้นการบังคับใช้กรณีกับผู้เสียหายเสียชีวิต หลังหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องเห็นพร้อมตรงกันว่าจำเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เห็นว่ามีความจำเป็นในการรายงาน

มาตรา 39

ในกรณีที่ตัวแทนนิติบุคคล ผู้รับมอบอำนาจของนิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดา ลูกจ้างหรือพนักงานใด ๆ กระทำความผิดด้านอาชญากรรมการค้ำมนุษย์ในระหว่างการดำเนินธุรกิจ นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดา จะถูกปรับตามบทบัญญัติของอาชญากรรมการค้ำมนุษย์แต่ละประเภท

อย่างไรก็ตาม ให้ยกเว้นการบังคับใช้กรณีกับบุคคลธรรมดาหรือตัวแทนของนิติบุคคลได้พยายามยับยั้งป้องกันไม่ให้เกิดเรื่องละเมิดกฎหมายอย่างเต็มที่ที่สุดความสามารถแล้ว

มาตรา 40

เรือ เครื่องบิน หรือวิธีการขนส่งอื่นใดที่เจ้าของ ผู้ดำเนินการ กัปตันเรือ นักบินหรือคนขับรถของ สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) มีส่วนร่วมในการขนส่งการค้ามนุษย์ สามารถทำการระงับการให้บริการของเรือ เครื่องบิน หรือวิธีการขนส่งอื่นของสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) ในช่วงเวลาที่กำหนด หรือเพิกถอน ใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องโดยผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง และมีอำนาจในการพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบ ประกอบวิชาชีพหรือคุณสมบัติของกัปตันเรือ นักบินหรือคนขับรถได้

มาตรา 41

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติของวรรค 1 มาตรา 9 โดยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ในการรายงานโดยไม่มีเหตุผลอัน สมควร จะถูกปรับตั้งแต่ 6,000-30,000 ดอลลาร์ไต้หวัน

มาตรา 42

กฎหมายนี้ใช้บังคับกับอาชญากรรมที่เกิดนอกอาณาเขตสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) ตามบทบัญญัติมาตรา 31 ถึง 34

บทที่ 5 บทบัญญัติเพิ่มเติม

มาตรา 43

บทบัญญัติกฎหมายนี้ อนุโลมให้ใช้บังคับกับคดีค้ามนุษย์ที่ดำเนินการโดยศาลทหารและอัยการทหาร

มาตรา 44

หลักเกณฑ์การบังคับใช้กฎหมายนี้ ให้หน่วยงานที่มีอำนาจส่วนกลางเป็นผู้กำหนด

มาตรา 45

วันที่มีผลบังคับใช้ของกฎหมายนี้ ให้สภการบริหารเป็นผู้กำหนด